

llar. La teulada, abans era sols cavalls, bigues, llates i teules. En arranjar-la tota amb «matxembrat» i ciment, i altres reformes, en Vila constatà que la casa no té pràcticament fonaments..., assentada sobre terra. Per això es veuen contraforts en diversos angles. I no deurien ésser suficients, perquè les cares E. i S. són més noves, la pedra mal posada, alternant amb cascots i ceràmica, no hi han espitlleres i segur que originàriament n'hi haurien en les quatre; segur que, o cauriem per lluita, o pel mal assentament, o per ordre superior..., essent reconstruïdes més endavant, i ja amb dedicació a estatge. Llavors hi adosarien els finestrals de la façana E., molt bonic un d'ells, crec gòtic, uns àngels aguantant un blasó, a cada costat, quines armes, de poder endevinar-se, dirien la procedència. Es diu si procedien del Castell de Montbui.

L'estructura de castell ho sembla també pel gruix de les parets interiors, de l'ordre dels 50 cms., i els esbelts arcs que es conserven, a l'atri i a l'antic celler, de mig punt, de 4 a 5 m., i al celler altre arc, d'ametlla, èpoques romànica-gòtiques. També per algunes de les portes interiors, a la planta, mig punt. I pedres esculpides trobades als voltants de la casa, recollidors d'aigua de teulades, amb figura de persona: la boca era el desaigua.

Castell de moros, Castellet, segur torre de defensa d'una vall rica, malgrat que el lloc poc enlairat no sembla molt apropiat. Però ben visible des del Castell de Montbui, amb el qual podrien comunicar-se.

La tradició però és molt forta. Cal pensar que els darrers Puig hi foren en 1730, quasi 250 anys enrera, anys que foren propietat Riera, família ben introduïda en el poble, i encara avui, per tothom és Can Puig. Quants anys, per ara desconeguts, hi serien els Puig per deixar-hi tan aferrat el nom? No crec que altres 250 fossin suficients; més probable que passin dels 400, situant-los en el segle XIV, i que serien ells els qui reconstruirien les façanes d'un Castell que no servia ja de tal. I llavors, quins eren els anteriors? Pel poc que conec, i que procuraré ampliar, diria que hi ha presència pels voltants del 1000 o poc més ençà, però de moment devem deixar-ho en la nit dels temps.

Un document força recent, 1854, privat, de Francesc Riera, i que comentaré més endavant, permet establir la línia des dels darrers Puig i primers Riera, que resumiré cronològicament, malgrat que els principis són confusos.

19-8-1733 Rosa Puig i Soley (en realitat Rosa Soley, perquè en casar-se la muller prenia el nom del marit), Vdua. de Joan Puig, i les seves filles Teresa, Rosa i Maria Puig, atorgaren una Carta de gràcia o conveni de venda a favor de Josep Riera Cabot. Aquí la qüestió és confosa perquè en

19-6-1751 El darrer Puig, Jaume Puig, davant el Notari de Caldes, atorga la venda a Domingo Riera Cabot, fill de l'anterior (malgrat els dos cognoms iguals). El notari que testifica en 1854 diu haver vist tots els documents, excepte la Carta de Gràcia, de quina existència dubto, ja que en 1812 el seu fill, Riera, es posà Puig de segon cognom, i la muller es diu Teresa, i no estranyaria que encara que es posí cognom Cadafau fos la Teresa filla gran esmentada, i que tot plegat no fos sinó un casament mig interessat amb la darrera pubilla, àdhuc que aquesta Teresa fos Vda. Cadafau, però Puig. Potser, penso, però la tradició és que el nom es perdé per una pubilla.

1781 Un fill dels anteriors, Josep Riera Cadafau, fa Capítols Matrimonials amb Maria Viaplana, de Caldes. A la parròquia de St. Vicenç de Riells, de la Baronia de Montbui, Corregiment de Mataró, etc.

1782 Ignoro la causa. Trencament, mort. Altre fill, Jaume Riera Cadafau,